

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818010021
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8818010021.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.02.2021, v trestnej veci obžalovaného O. S., pre pokračujúci prečin falšovania, pozmeňovania a nedovolenej výroby kolkových známok, poštových cenín, nálepiek a poštových pečiatok podľa § 274 ods. 1, 2 písm. a/, c/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona, zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zákona, spáchaný sčasti samostatne a sčasti vo forme spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona a sčasti ako dokonaný trestný čin a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaniach prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 24.06.2020, sp. zn. 10T/1/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obž. O. S., nar. XX.XX.XXXX vo P. B., trvale bytom P. B., U. C. č. XX/X,

u k l a d á :

Podľa § 233 ods. 3 Tr. zákona účinného do 14.12.2008, za použitia § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, v spojení s § 39 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 24.06.2020, sp. zn. 10T/1/2018 bol obžalovaný O. S. uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu falšovania, pozmeňovania a nedovolenej výroby kolkových známok, poštových cenín, nálepiek a poštových pečiatok podľa § 274 ods. 1, 2 písm. a/, c/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona a zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zákona, spáchaný sčasti samostatne a sčasti vo forme spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona a sčasti ako dokonaný trestný čin a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona.

Za uvedený skutok mu bol podľa § 233 ods. 3 Tr. zákona, pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a neexistencii priťažujúcich okolností, s použitím § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 41

ods. 2 Tr. zákona pri mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1, 3 písm. d/ Tr. zákona, s použitím čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona stanovil skúšobnú dobu podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody na 5 rokov a probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 1 písm. g/ Tr. zákona súd uložil obžalovanému povinnosť počas skúšobnej doby podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo výchovnému programu zameranému na prevenciu pred páchaním trestnej činnosti.

Podľa § 58 ods. 3 Tr. zákona uložil obžalovanému trest prepadnutia celého majetku.

Podľa § 59 ods. 1 Tr. zákona uložený trest prepadnutia majetku postihuje v rozsahu, ktorý patrí odsúdenému pri výkone trestu prepadnutia majetku po ukončení konkurzného konania

- a) výťažok zo speňaženia majetku,
- b) majetok vylúčený zo súpisu majetku podstát,
- c) majetok podliehajúci konkurzu, ak nedošlo k speňaženiu majetku.

Podľa § 59 ods. 2 Tr. zákona, sa vlastníkom prepadnutého majetku v rozsahu podľa § 59 ods. 1 Tr. zákona stáva Slovenská republika.

Proti uvedenému rozsudku podal riadne a včas, podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 08.07.2020 odvolanie prokurátor proti výroku o treste a podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 08.07.2020 prostredníctvom obhajcu odvolanie obžalovaný a to proti výroku o treste prepadnutia majetku.

Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 14.09.2020. Namietal, že trest odňatia slobody, ktorý Okresný súd Vranov nad Topľou podmiennečne odložil na skúšobnú dobu, za súčasného uloženia probačného dohľadu považuje za nezákonný a neprimerane mierny. Napriek odôvodneniu uloženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, neuloženie nepodmiennečného trestu odňatia slobody považuje za neprimerane mierne a s týmto sa nestotožňuje. Takýto trest nezabezpečuje dostatočnú ochranu spoločnosti pred páchatelom trestného činu. Má za to, že obžalovanému bol uložený trest v rozpore s § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona. Vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní a teda priznanie sa k spáchaniu trestného činu a skrátenie ďalšieho konania pred súdom má procesnoprávne následky, spočívajúce v obmedzenom rozsahu ďalšieho dokazovania, avšak takéto vyhlásenie samo osebe nemôže byť dôvodom na čisto formálne mechanické mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, kde medzi funkcie trestu patrí aj generálna prevencia, ktorej úlohou je výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti, teda potencionalných páchatelov. Mimoriadne znížený trest uložený v tejto trestnej veci nepovažuje za spôsobilý odradiť potencionalných páchatelov od spáchania závažnej a spoločensky nebezpečnej trestnej činnosti, za akú je obžalovaný trestne stíhaný. Má za to, že použitie zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1, 3 písm. d/ Tr. zákona bolo v posudzovanej veci nedôvodné. Dĺžka prípravného konania bola podmienená charakterom a druhom páchanej trestnej činnosti a najmä jej rozsahom. Je potrebné poukázať na to, že vo veci bolo za účelom objasnenia skutku nevyhnutné zabezpečiť značné množstvo súdnych spisov a v každom vyhotovovať znalecké posudky, pričom vzhľadom na danú situáciu a páchanie trestnej činnosti na území takmer celej Slovenskej republiky nepovažuje záver súdu o neprimeraných prietáhoch v prípravnom konaní za podložený. Poukazuje na to, že obžaloba v danej trestnej veci bola podaná dňa 02.03.2015 a až na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Vranov nad Topľou dňa 15.05.2019 obžalovaný vyhlásil, že spáchal skutok, ako je uvedený v obžalobe. Prinajmenšom dĺžka konania pred samotným súdom bola podmienená postojom samotného obžalovaného k jeho trestnému stíhaniu. Navrhol, aby Krajský súd v Prešove rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou zrušil vo výroku o treste a sám obžalovanému uložil nepodmiennečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 233 ods. 3 Tr. zákona, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj trest prepadnutia celého majetku.

Obžalovaný odôvodnil svoje odvolanie podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 14.08.2020 prostredníctvom obhajcu. Namietal, že skutok pod č. 61 rozsudku zo dňa 25.06.2004 bol prvým skutkom a skutok pod č. 102 rozsudku zo dňa 04.10.2007 bol posledným skutkom, ktorý spáchal. Trestné stíhanie bolo začaté dňa 27.10.2009 pre skutky z rokov 2004 - 2007. Obžalobu súd prijal dňa 02.03.2015 a rozhodol vyhlásením rozsudku dňa 24.06.2020. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že k neprimeraným prieťahom v konaní došlo zo strany orgánov činných v trestnom konaní, čím bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd ako aj právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Obžalovaný urobil vyhlásenie o vine dňa 15.05.2019, ktoré súd na hlavnom pojednávaní so súhlasom prokurátora prijal. Súd ho uznal za vinného v rozsahu skutkov obžaloby a uložil mu úhrnný trest v trvaní 3 rokov a výkon mu podmienične odložil na skúšobnú dobu 5 rokov s probačným dohľadom. Tento trest prijal s pokorou a odvolanie nepodal. Podľa § 58 ods. 3 Tr. zákona mu súd uložil aj trest prepadnutia majetku. Proti tomuto podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote dňa 08.07.2020. Trest prepadnutia celého majetku podľa § 58 ods. 3 Tr. zákona v rozsahu vykonaného dokazovania o treste nemá oporu v ust. § 58 Tr. zákona. Súdom uvedené odôvodnenie uloženia tohto trestu je nepreskúmateľné bez aplikácie ust. § 58 ods. 1 Tr. zákona. Trest prepadnutia majetku sa ukladá spolu s trestom odňatia slobody na doživotie alebo pri spáchaní obzvlášť závažného zločinu. Dokazovanie za účelom zisťovania, aký majetok obžalovaný nadobudol z prostriedkov získaných trestnou činnosťou, súd nevykonával. Podľa § 58 ods. 3 Tr. zákona sa vymedzuje okruh trestných činov, v prípade ktorých súd obligatórne uloží trest prepadnutia majetku aj bez splnenia podmienok § 58 ods. 1 Tr. zákona. Keďže nebol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, tak uloženie trestu prepadnutia majetku v danej veci je neprípustné a odporujúce základným zásadám Tr. zákona. Ak súd dospel k záveru, že jeho trestná činnosť bola motivovaná snahou o neoprávnený majetkový prospech, bolo žiaduce rozhodnúť o uložení peňažného trestu. Podaným odvolaním sa domáha, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o treste a spravodlivo a zákonne rozhodol.

Na základe takto podaných odvolaní, krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadnuc aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného, ako aj prokurátora sú dôvodné.

Úvodom krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 15.05.2019 po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, že je vinný zo spáchania všetkých skutkov, ktoré sa mu v obžalobe kladú za vinu, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku a po vyjadrení prokurátora prijaté s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutkov, sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody alebo uložení ochranného opatrenia.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, po preskúmaní obsahu predloženého spisu odvolací súd nezistil žiadne zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu o vine.

Keďže v danej trestnej veci boli podané odvolania prokurátorom, ako aj obžalovaným len proti výroku o treste, krajský súd nezistiac dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len tento odvolaniami napadnutý výrok.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako pokračujúci prečin falšovania, pozmeňovania, nedovolennej výroby kolkových známok, poštových cenín, nálepiek a poštových pečiatok podľa § 274 ods. 1, 2 písm. a/, c/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona a zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zákona, spáchaný sčasti samostatne a sčasti vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, sčasti ako dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného konštatoval prevahu poľahčujúcich okolností, keď u neho

konštatoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, za neexistencie priťažujúcej okolnosti. Pri ukladaní trestu postupoval v zmysle ust. § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, pri mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1, 3 písm. d/ Tr. zákona s použitím čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 rokov, ako aj povinnosť počas skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu zameranému na prevenciu pred páchaním trestnej činnosti. Zároveň prvostupňový súd obžalovanému uložil podľa § 58 ods. 3 Tr. zákona aj trest prepadnutia majetku s tým, že uložený trest postihuje v rozsahu, ktorý patrí odsúdenému pri výkone trestu prepadnutia majetku po ukončení konkurzného konania aj výťažok zo speňaženia majetku, majetok vylúčený zo súpisu majetku podstát a majetok podliehajúci konkurzu, ak nedošlo k speňaženiu majetku, pričom vlastníkom prepadnutého majetku sa stáva Slovenská republika.

Po oboznámení sa s odvolaniami prokurátora a obžalovaného, týmito odvolaniami napadnutým rozsudkom, ako aj obsahom predloženého spisu, krajský súd konštatuje, že nepostupoval súd prvého stupňa správne, ak obžalovanému ukladal podmienený trest odňatia slobody, pričom je potrebné vytknúť súdu prvého stupňa, že pri ukladaní trestu obžalovanému opomenul priznanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. poriadku, teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Krajský súd uložený podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom a uloženou povinnosťou nepovažoval za dostatočný na nápravu obžalovaného, pričom poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný bol v predmetnej trestnej veci stíhaný a následne aj uznaný vinným zo 130-tich čiastkových útokov pokračujúcich trestných činov, s tým, že z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento už v minulosti bol 4-krát odsúdený a to pre majetkovú trestnú činnosť, z toho 3-krát pre trestný čin podvodu podľa § 250 Tr. zákona účinného do 31.12.2005, resp. § 221 Tr. zákona a aj keď sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený pre fikciu zahľadania odsúdenia, nezahladzuje sa skutočnosť, že uvedené trestné činy spáchal. Z uvedeného je zrejmé, že u obžalovaného ide o osobu, u ktorej je majetková kriminalita bežným spôsobom života a obživy. Zároveň je však potrebné konštatovať, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku a zároveň, že od dokonania skutku, teda od posledného čiastkového útoku žalovaného skutku uplynula doba viac ako 13 rokov, čo v súhrne odôvodňuje uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby za použitia § 39 ods. 1 Tr. zákona.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že obžalovanému uložil podľa § 233 ods. 3 Tr. zákona účinného do 14.12.2008, za použitia § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, v spojení s § 39 ods. 1 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a pre jeho výkon ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Odvolací súd sa zároveň nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa o povinnosti ukladať obžalovanému trest prepadnutia majetku. Súd prvého stupňa trest prepadnutia majetku odôvodnil skutočnosťou, že podľa § 58 ods. 3 Tr. zákona trest prepadnutia majetku súd uloží vždy, ak odsudzuje páchatel'a za spáchanie trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 3 alebo 4 Tr. zákona.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. zákona, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Súd prvého stupňa pochybil pri ukladaní trestu prepadnutia majetku podľa ust. § 58 ods. 3 Tr. zákona, nakoľko z § 2 ods. 1 Tr. zákona vyplýva, že trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný, pokiaľ medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nenadobudne účinnosť zákon, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší, k čomu pri predmetnom trestnom čine nedošlo. K uvedenému odvolací súd dodáva, že v čase dokonania skutku, teda v čase posledného čiastkového útoku žalovaného trestného činu dňa 04.10.2007 v tom čase platný a účinný Tr. zákon ust.

§ 58 ods. 3 nepoznal. V čase dokonania skutku upravovalo trest prepadnutia majetku ust. § 58 ods. 1, 2 Tr. zákona.

Podľa § 58 ods. 1 Tr. zákona účinného do 14.12.2008, trest prepadnutia majetku môže súd uložiť vzhľadom na okolnosti spáchaného trestného činu a pomery páchatel'a, ak páchatel'a odsudzuje na trest odňatia slobody na doživotie alebo ak ho odsudzuje na nepodmienečný trest odňatia slobody za obzvlášť závažný zločin, ktorým páchatel' získal alebo snažil sa získať majetkový prospech veľkého rozsahu, alebo ktorým spôsobil škodu veľkého rozsahu.

Podľa § 58 ods. 2 Tr. zákona účinného do 14.12.2008, trest prepadnutia majetku súd uloží bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1, ak odsudzuje páchatel'a za spáchanie trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2, 3 alebo 4, trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297, alebo trestného činu prijímania úplatku podľa § 328 ods. 2 alebo 3, alebo § 329 ods. 2 alebo 3 a bude preukázané, že páchatel' nadobudol majetok alebo jeho časť z nelegálnych príjmov.

K citovaným zákonným ustanoveniam krajský súd udáva, že ust. § 58 ods. 1 Tr. zákona účinného do 14.12.2008 sa na žalovaný skutok nevzťahovalo, vzhľadom na to, že išlo o fakultatívnu možnosť uložiť trest prepadnutia majetku páchatel'ovi, ktorého odsudzuje súd na trest odňatia slobody na doživotie alebo na nepodmienečný trest odňatia slobody za obzvlášť závažný zločin, ktorým páchatel' získal alebo snažil sa získať majetkový prospech veľkého rozsahu alebo spôsobil škodu veľkého rozsahu.

Trest prepadnutia majetku bolo možné obligatórne uložiť pre trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 Tr. zákona, ak by bolo preukázané, že páchatel' nadobudol majetok alebo jeho časť nelegálnych príjmov. Vzhľadom na skutočnosť, že z obsahu predloženého spisu nevyplýva, aby bola preukázaná skutočnosť, že obžalovaný O. S. nadobudol majetok alebo jeho časť z nelegálnych príjmov, odvolací súd nemal inú možnosť len zrušiť výrok o treste prepadnutia majetku obžalovanému a takýto trest mu neukladať.

Na základe uvedených skutočností, krajský súd má za to, že obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov, so zaradením obžalovaného pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, aj bez uloženia trestu prepadnutia majetku, je dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a výchovu obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, za súčasného odradenia iných od páchania trestnej činnosti a zodpovedá zásadám ukladania trestov, vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu páchatel'a a to aj s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu.

To boli podstatné dôvody, pre ktorý odvolací súd odvolania obžalovaného ako aj prokurátora vyhodnotil ako dôvodné a rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.